

Георги [Сава] Раковски-Стойковъ (1821—1867) — поетъ и публицистъ. Роденъ въ гр. Котель. Свършилъ гимназия въ Атина и следвалъ две години въ Парижъ. Биль е учителъ въ Браила, възпитателъ въ Одеса, търговецъ въ Котель и Цариградъ, легионеръ въ Сърбия и хайдутинъ-борецъ за свободата на народа ни. Литературната му дейност е тясно свързана съ борбата му за свободата на отечеството ни. Неговата дейност е допринесла твърде много за освобождението ни.

Авторъ е на „Горски пътникъ”, „Показалецъ”, „Кратко разсъждение”, „Български въроизповедъ” въпросъ”, „Български хайдути” и др.

Петко Рачевъ Славейковъ (1827—1895) — поетъ и общественикъ, род. въ гр. Търново, где е учили килийно училище и по-късно въ Свищовъ. Преследванъ е заради борбата му съ гръцкия владика Иларионъ. Учителствува въ Тръвна. Участвувалъ е при съставянето на конституцията. Биль е министъръ на Народ. просвещение и на вътрешните работи. Авторъ е на: „Езопови басни”, „Смѣсена китка”, „Пѣнопойка”, „Веселушка”, „Нова мода календарь”, „Славейче”, „Бълг. критика” и др. Редактира вестникъ „Гайда”, „Македония”, списание „Читалище” и първото детско списание „Пчелица”. Излѣзнали сѫ и „Избрани стихотворения” подъ уредбата на Боянъ Пеневъ.

Пенcho Славейковъ (1866—1912) — виденъ поетъ, синъ на Петко Р. Славейковъ. Роденъ е въ гр. Тръвна. Следвалъ литература въ Лайпцигъ. На 18 год. възрастъ заспалъ на пързалката и получилъ парализа въ краката, та останалъ сакатъ. Биль е учителъ, чиновникъ и директоръ на Соф. Народенъ театъръ, на народната библиотека въ София. Умира въ Комо Брунате — Италия. Най-хубавото му произведение е „Кървава пѣсень”. Написалъ е още: „Момини сълзи”, „Епически пѣсни”, „Блѣнове”, „Сънь за щастие”, „На острова на блаженитѣ”, „Книга на пѣснитѣ” и др. Съчиненията му сѫ събрани въ 9 тома подъ редакцията на Боянъ Пеневъ.

Пъйо Крачоловъ Яворовъ (1877—1914) — поетъ и драматургъ. Роденъ въ гр. Чирпанъ. Не е довършилъ гимназия поради бедностъ. Дългогодишъ пощенски чиновникъ. Деенъ македонски бунтовникъ. Самоубилъ се. Авторъ е на стихотворнитѣ сбирки: „Стихотворения”, „Подиръ сѣнките на облацитѣ” и „Въ политѣ на Витоша”, „Когато гръмъ удари” — две драми, които бѣха играны съ успехъ въ Народния театъръ. Лъже-името му Яворовъ е дадено отъ Пенчо Р. Славейковъ.

*Родната речъ, родната пѣсень, свързватъ народа ни
и го правятъ единенъ*